

[Kaj Poulsen]

slåede huslejeprofil ikke ændres til ugunst for lejerne i det almennyttige byggeri.

Det foreslås endvidere, at beboerindskudet nedsættes fra 3 pct. til 2 pct. Vi kan tilslutte os dette, men vil gerne i udvalget se, om det skaber uholdbare spændinger imellem nyere byggeri og det byggeri, som skal finansieres med indeksslån. Ligeledes vil vi gerne se på eventuelle spændinger imellem de samme byggerier for begyndelseshuslejens vedkommende for rentesikrede og rentebidragmodtagende afdelinger.

Det foreslås at sætte tal på omfanget af byggeri af ungdomsboliger. 2.000 skal der bygges. Grundkapitalen fra det offentlige skal ændres efter forslaget fra 26 pct. til 50 pct. for at holde huslejen nede på et niveau, de unge kan betale. Vi synes, det er fornuftigt, og kan tilslutte os dette forslag.

For begge forslags vedkommende mener socialdemokratiet, at den nytænkning, der her er tale om, er spændende, og vi kan give vores fulde tilslutning til lovforslagene.

Agnete Laustsen (KF):

Ved en konference for nylig om boligsektorens skatte- og finansieringsproblemer udtalte fhv. finansminister Thorkil Kristensen bl. a.:

»Når boligpolitikken i dag er blevet det store problem, den er, er det, fordi prismekanismerne på det område ikke har fået lov at virke normalt.«

Vi er fra konservativ side ganske enige med Thorkil Kristensen.

Lige siden vi fik huslejestoppet i 1939, har vi udbygget et stadigt voksende net af tilskudsordninger, bistandsordninger, kontrolforanstaltninger osv., og vi står derfor i dag med et bygge- og boligmarked, der i bund og grund er kunstigt og uoverskueligt. Selv ikke de mest gunstige tilskudsregler kan skjule, at byggeriet og landbrugsproduktionen står i en meget alvorlig krisesituation, hvad daglige konkurser og tvangsauktioner jo desværre taler deres tydelige sprog om. Spørgsmålet er imidlertid, om byggeriets krise kan løses isoleret, eller om det, vi har brug for, ikke er en langt mere generel samfundsøkonomisk sanering.

Det stadigt voksende statsunderskud, de senere års fald i realindkomsten og den i øvrigt meget forståelige pessimisme, som har

præget hele vort erhvervsliv, har meget nær sammenhæng med den lave byggeaktivitet, og disse grundlæggende problemer løses hverken ved større offentlige tilskud til bestrængte erhverv eller ved favorable låneordninger.

Når det er sagt, vil jeg imidlertid gerne give udtryk for, at vi finder det meget anerkendelsesværdigt, at boligministeren har taget initiativ til at gå nye veje inden for boligfinansieringen, om end vi fra konservativ side har svært ved at dele den optimisme, som boligministeren lægger for dagen i forbindelse med sit forslag.

Det forslag, ministeren er nået frem til, har jo været undervejs i en række forskellige former, og det fremstår derfor i dag med en mængde uafklarede punkter, der gør det rimeligt at spørge, om ikke alle ville være bedst tjent med, at det gik tilbage til ministerens såkaldte tænketank, og at dets ikrafttræden, hvis det da overhovedet bliver vedtaget, udskydes væsentligt. Forslaget minder mig nemlig i uhyggelig grad om socialministerens forslag forrige år om socialindkomsten, der med ét slag skulle løse alle retfærdighedsproblemer inden for socialektoren og dertil spare staten for millionbeløb. Desværre skulle dette forslag jo med djævelens vold og magt vedtages på 3 uger uden hensyn til saglige indvendinger om dets konsekvenser. Det medførte da også hurtigt, at man måtte til at revidere på en række punkter, og at man i dag står over for meget store problemer.

Nu fremlægger boligministeren sit prestigeprojekt, som skal behandles 5 dage efter, at det blev fremsat, og som skal træde i kraft allerede den 1. april i år. Det indeholder en total nyskabelse inden for vor realkredit og medfører uoverskuelige økonomiske konsekvenser. Jeg kan f. eks. bare citere ministerens egne bemærkninger i fremsættelsestalen, hvor han siger, at der nok vil ske en reduktion af rentefradragene, og fortsætter:

»Hvor store beløb det kan dreje sig om, er svært at sige, men mon ikke det offentlige herigennem kunne spare nogle hundrede millioner kroner?«

Ja, jeg ved det ikke, men et sådant forslag står vi nu altså over for at skulle vedtage, og det skal træde i kraft den 1. april.

I øvrigt er ministeren – men det ved vi jo fra tidligere – en optimistisk sjæl, for i den